

15 december 2018

Het gezin

Kwam voor het eerst: Cheyenne T., Marleen O., Patricia D., Stijn V.

We kwamen samen in Antwerpen en Oostende. De groep van Oostende had veel tijd genomen om voor een warm onthaal te zorgen: mooi gedekte tafels, een

kaarsje, bloemetjes, lekkere soep,... De mensen van Kauwenberg stonden ook weer in voor het onthaal.

Veel van de deelnemers kunnen niet terugkijken op een gelukkige jeugd. Dit zorgt ervoor dat de meesten onder ons een zware rugzak dragen. Wat we meemaakten vormde ons en tekende ons. We namen in het begin van de bijeenkomst tijd daarvoor: iedereen kon iets over zijn jeugd opschrijven op een steen of een blaadje. Dit blaadje stopten we dan in een doosje.

Zowel in Oostende als in Antwerpen werkten we een lange tijd in kleine groep. We voelen ons nog meer op ons gemak in kleine groep en we konden goed doorwerken en uitwisselen. We hadden het over verschillende thema's:

Kracht om het anders te doen:

Een aantal onder ons slaagden erin om hun verleden in iets positiefs om te zetten. De zorg voor anderen speelt daarin een belangrijke rol, bijvoorbeeld voor onze kinderen. We vonden de moed en kracht om het anders met onze kinderen

aan te pakken. We hoorden: “Mijn kinderen moeten een leven hebben, het moet niet zijn zoals ik. Ik zoek altijd een uitweg, hoe moeilijk het ook is. Ik sta ervoor en ik moet erdoor.” En ook “thuis en op internaat moest ik luisteren, zonder uitleg. Aan mijn kinderen heb ik altijd

uitgelegd waarom iets wel of niet kon. Ze kregen inspraak. Dat is voor mij heel belangrijk.” “Doordat ik zelf veel onrechtvaardigheid meemaakte, ben ik daar nu heel alert voor. Daardoor help ik de mensen rondom mij om hun rechten te bekommen.” “Volhouden op moeilijke momenten lukt mij door muziek, een filmverhaal, mensen die een stuk mijn weg meegaan.” “Het helpt mij dat ik kan aanvaarden dat mijn leven nu eenmaal verlopen is, zoals het gelopen is als jongere.”

Gebruik computer en sociale media:

In een ander groepje hadden we het over het gebruik van smartphone, computer en sociale media. We hebben daar veel zorgen rond. Als je kind geen smartphone heeft en niet op sociale media zit, hoort het er niet bij. Het is daarom niet gemakkelijk om als ouder nee te zeggen tegen computergebruik, op facebook zitten,... Het cyberpesten is een heel groot probleem geworden. De aankoop van een laptop, tablet,... is duur en niet iedereen kan dit. Soms ben je

verplicht om dit voor school aan te kopen. Als ouder kan je nog onvoldoende volgen waar je kind op computer of smartphone mee bezig is. Je kan de laptop wel blokkeren maar de smartphone niet. Op www.veiligonline.be vind je nuttige tips. Positief is dat kinderen door internet nu veel weten en veel kunnen opzoeken. Jongeren kunnen denken dat ze veel vrienden hebben, b.v. 500 likes op facebook, maar in het echte leven hebben ze geen vrienden.

Ondersteuning bij opvoeden:

Kinderen opvoeden is niet gemakkelijk. We hebben daarbij steun nodig. Het is belangrijk dat we onze kinderen kunnen grootbrengen volgens onze waarden en normen. We hebben ondersteuning nodig. Zeker als je er als ouder alleen voor staat. Als we ondersteuning krijgen vinden we het belangrijk dat we begrepen worden en er respect is voor onze situatie. We willen ook dat de hulpverlener niet voortdurend verandert maar blijft en ons geen zaken belooft die niet waar

kunnen gemaakt worden.

Je kind graag zien wil niet zeggen dat je je kind alles moet geven, moet verwennen. Soms geven ouders zaken aan hun kinderen omdat ze denken dat ze dat moeten doen en vrezen dat

anders hun kinderen geplaagd worden. Soms lukt het opvoeden niet en dan worden kinderen uit huis geplaagd. Het zou niet mogen dat kinderen omwille van de armoede uit huis worden gehaald. We weten dat armoede stress meebrengt, dat mensen beginnen drinken b.v. Dan kan het dat kinderen gevaar lopen en dan moet er opgetreden worden. Het is belangrijk dat het gezin eerst veel ondersteuning krijgt.

Kinderrechten:

Goed is dat kinderen nu ook rechten hebben. Velen onder ons hadden als kind geen rechten. Een kind van 0-3 jaar geeft al signalen: als een kind veel weent is er iets aan de hand. Het kan zijn dat het pijn heeft of ziek is. Adolescenten weten goed dat ze rechten hebben. Rechten hebben wil niet zeggen dat jongeren de baas mogen spelen en doen wat ze willen. Het is wel belangrijk dat kinderen inspraak hebben bij beslissingen. Met je kinderen spreken is belangrijk. Je moet als ouder blijven zeggen wat goed is en wat niet. Je moet als ouder de leiding blijven nemen, kinderen hebben dat nodig.

Onderwijs:

Tenslotte stonden we stil bij het onderwijs. Veel ouders maken zich zorgen rond het pesten op school. Scholen werken wel rond pesten maar het is niet zo eenvoudig om het aan te pakken. Soms presteer je minder op school door de thuissituatie en dan kom je in het buitengewoon onderwijs terecht. Als kind krijg je dan een stempel. We vinden het als ouder/grootouders belangrijk dat kinderen een diploma halen die er voor zorgt dat ze werk vinden. Daarom is het nodig dat een kind zich goed voelt op school. We denken dat kleine klassen daartoe bijdragen. Er moet ook begrip zijn voor de thuissituatie. Dat moet discreet gebeuren. Niet iedereen moet op de hoogte zijn wat er thuis gebeurt. Het is ook belangrijk dat een kind de juiste richting kan volgen.

Gemaakt door Jan Ruet, Liliane Symons en Marijke decuypere

Dit verslag en ook foto's zijn terug te vinden op onze facebookpagina (Volksuniversiteit ATD Vierde Wereld Vlaanderen).